

מנוי על Nature

דורית שנון

פרסום ראשון

הקו החם

הרבה מכוני מחקר יש בבוסטון ובערי הלוויין שלה. ממוצע הגיל של אוכלוסיית העיר הוא 27. רבים מתושביה המהוגנים של העיר גרים בה שנים ספורות בלבד. על-פי-רוב הם גרים בשכירות. העיר מגוננת עליהם, מאמצת אותם לחיקה. קר בבוסטון. אבל העיר דואגת שלתושביה יהיה חם. חוק עזר עירוני מעגן בחוק את טמפרטורת המינימום המותרת בדירות להשכרה. קו חם, בעל מספר 1-800, מאלה שההתקשרות אליהם הנה בחינם, עומד לרשות התושבים אשר דירותיהם אינן מחוממות על פי התקן. הקו פועל 24 שעות ביממה.

חניון מקורה

זה לא נדיר שבמאי יורד בבוסטון שלג. בתחילת מרץ תמיד קר. מאוד קר. הימים הבהירים קרים במיוחד. זר, תייר, שיגיע מאגן הים התיכון עלול ללכת שולל אחר תכלת השמים. אך המקומיים למודי ניסיון. ללא שמיכת העננים המגוננת, הקור מותיר כוויות קור בחלקים הבולטים של הגוף - באף, בעצמות הלחיים, בכריות האצבעות. לא רק לאנשים קר. גם למכוניות. אפילו החומרים המוספים למים לניקוי השמשות ולדלק, אין בכוחם למנוע קפיאה. כדי לגונן על המכוניות מפני הקור העז החניונים מחוממים. גם החניון המקורה בלונגווד אווניו, אחד מני הרבים המשרתים את הקומפלקס הענק של הרווארד מדיקל סקול, מחומם. אחרת לא ניתן יהיה להתניע את המכוניות. על המדרכות נערם השלג מן הסופות הקודמות. עכשיו קר מכדי שירד שלג, וקר מכדי שהשלג מן הסופות הקודמות יפסיר.

Cover

לו שאלתם ביולוג באיזה עיתון מקצועי היה רוצה שיתפרסם מחקרו סביר להניח שהיה בוחר בירחון Cell. לכימאי או לפיזיקאי אין מה לחפש שם. להם יש את המגזינים שלהם. כל קבוצת מדענים והמועדון החברתי שלה. אבל יש מועדונים שמקובלים על כולם. Nature הוא כזה. בין אם אתה ביולוג, מתמטיקאי, אסטרופיזיקאי, כימאי אורגני או מתחום מדע אחר, תשמח מאוד לזכות בפרסום בשבועון Nature. אמנם הנייר אינו נייר הכרזת של Cell, זו לא אותה איכות דפוס ולא אותה איכות צבע של התמונות המרהיבות. אבל בהחלט סוג מעגל החברים שנעים להסתופף בחומו. יוקרתי. מכובד. בריטי. 200 לירות שטרלינג עולה מנוי שנתי ל-Nature. אם אתה בבוסטון, תיאלץ להוסיף לכך 100 לירות שטרלינג דמי משלוח אווירי. חשוב לאחוז בעיתון כבר בשבוע בו הוא מתפרסם. וכמו בכל מועדון, גם בפרסומים ב-Nature יש קודים המוכרים לחברים. יש היררכיה. אין דין מכתב לעורך כדין מאמר. ומה שלא יסולא בפז הוא ה-cover. אותה תמונה המכסה את שער השבועון. התמונה שכל אחד יכול לראות, גם מרחוק. גם אם אחר הוא האוחז בעיתון. התמונה ההופכת לסימן הזיהוי של העיתון מדי שבוע.

מחץ לתחום

לא את כל דייריה חושבת העיר למהוגנים. אנשים הישנים ברחובות אינם כאלה. אין רבים כאלה בבוסטון. קר בבוסטון. על המדרכות נערם השלג מן הסופות הקודמות. קר מכדי שיפסיר. קר מכדי שירד. אבל על הספסלים אסור לשכב. גם זה חוק עזר עירוני. כך נעים יותר לתושבים אשר דירותיהם מחוממות על פי התקן.

מנוי על Nature

פתח ארובת החימום של החניון המקורה בלונגווד אווניו מצוי בקרבת הכניסה לחניון. צמוד אליו, על המדרכה, עם ערמות השלג מן הסופות הקודמות, הוא שוכב. מכורבל כתינוק. כמה טוב שצריך לחמם את המכוניות. הרי אחרת קשה יהיה להתניע אותן. בידי הוא אוחז דבר מה. כמו תינוק שגם בשנתו אינו מרפה מבוה או מצעצוע היקרים ללבו. למרות שהוא מן העבר השני של הרחוב, גם מן המרחק הזה לא ניתן לטעות בזיהוי. זהו ה-cover של Nature של השבוע הזה. אכן אוצר. כבר שנו רבותינו כי "הדר בני אדם - כסותם" ושמא יש לומר ה-cover אשר צמוד לגופם.